

[Anden Næstformand.]

Folketingets næste Møde afholdes i Morgen, Fredag den 17. November, Kl. 13 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1940 til 31. Marts 1941.

Mødet hævet Kl. 15⁵⁰.

32te Møde.

Fredag den 17. November Kl. 13.

Formanden: I Skrivelse af Dags Dato meddeler Ministeren for Handel, Industri og Søfart, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 183 af 4. Maj 1939 om danske Skibes Forsikring mod Krigsfare.

Folketingsmændene Aksel Larsen, Alfred Jensen og Martin Nielsen har meddelt mig, at de ønsker her i Tinget at stille følgende Forespørgsel til Ministeren for Handel, Industri og Søfart:

„Hvilke Oplysninger kan Ministeren give Folketinget om dansk Skibsfarts Indtægter, Udgifter, Brutto- og Nettooverskud?“

Uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til den højtærede Minister for Handel, Industri og Søfart, for at han kan faa Lejlighed til at fremsætte det nu anmeldte Lovforslag.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel): Herved har jeg den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 183 af 4. Maj 1939 om danske Skibes Forsikring mod Krigsfare.*

Det, Lovforslaget tilsigter, er at muliggøre det for Krigsforsikringen for danske Skibe at overtage Risiko for indtil 6 Mill. Kr. pr. Skib, medens Maksimum for Rejser, der ikke falder ind under den saakaldte Chok-Risiko i Forbindelse med Krigsudbrudet,

hidtil har været 4 Mill. Kr. Forholdenes Udvikling efter Krigens Udbrud har medført en Stigning i Skibenes Værdi og dermed Trang til en højere Forsikring. Det er af Vigtighed, at Skibene kan krigsforsikres for en saa høj Forsikringssum, at Rederen sættes i Stand til at genanskaffe den tilsvarende Tonnage, hvis et Skib skulde gaa tabt, og det er en Kendsgerning, at et Skib, der forliser nu, ikke kan genanskaffes for den Sum, for hvilken Skibet var forsikret ved Krigens Begyndelse, selv naar Hensyn tages til Værdiforskellen mellem gammelt og nyt.

Som Følge af den stedfundne Stigning af Skibspriserne har Krigsforsikringen for danske Skibe ligesom Søassurandørerne tilladt en vis Forhøjelse af de i Instituttet indtegnede Skibes Forsikringssummer. Ønsker om Forhøjelse af Forsikringssummerne er naturligvis ikke kritikløst godkendt. Som Hovedregel har Instituttet ikke anerkendt Forhøjelser ud over 50 pCt. af Forsikringsværdien pr. 1. September d. A., det vil sige Datoen for Lovens Ikrafttræden.

Forsikringssummerne bør naturligvis fastsættes efter visse ensartede Linier og maa ikke paa nogen Maade være spekulationsmæssigt prægede. Instituttet har for de fleste Skibes Vedkommende kunnet imødekomme rimelige Ønsker om Forhøjelse af Forsikringssummerne inden for det i Loven fastsatte Maksimum. For de største og dyreste Skibes Vedkommende, hvis oprindelige Forsikringssum i Forvejen laa lige oppe ved de 4 Mill. Kr., har dette dog ikke kunnet gøres. Det er naturligvis uholdbart, thi det vil i Løbet af kortere eller længere Tid medføre, at vedkommende Rederier maa lægge de paagældende Skibe op, fordi det vil være økonomisk uforvarsligt for det enkelte Rederi at udsætte Skibene for Krigsfare, naar Rederiet selv skal bære en alt for stor Del af denne Risiko. Fra det offentliges Side maatte man se paa en saadan Udvikling med Bekymring, baade fordi der derved undrages Landet Transportmidler, som det kan være af Betydning for Landets Forsyning med Varer udefra at kunne disponere over, og fordi Skibsfartens samlede Valutaindtjening, der jo for Tiden er af vital Interesse for os, derved formindskes. Hertil kommer, at det ogsaa af Hensyn til at bevare det oprindelige Forhold mellem Rederiernes Garantiforpligtelser og deres Rettigheder over for Instituttet ikke vilde findes naturligt at fastholde en lille Gruppe af Skibe paa en for lav Forsikring. Herom henviser jeg til Underbilag a. til Lovforslaget.